

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1460/2023
Рев2 1476/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Црњански, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4446/21 од 15.04.2022. године и Гж1 3832/22 од 16.11.2022. године, у седници већа одржаној 03.04.2024. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4446/21 од 15.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4446/21 од 15.04.2022. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3832/22 од 16.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3832/22 од 16.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2812/20 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране у току рада која се исплаћује у готовом новцу, за период од новембра 2018. године закључно са децембром 2019. године, исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране у

току рада која се исплаћује у боновима, за период од новембра 2018. године закључно са децембром 2019. године, исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране у току рада која се исплаћује у готовом новцу за период од јануара 2020. године закључно са септембром 2020. године исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ као у његовом садржају, као и да му на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране у току рада која се исплаћује у боновима за период од јануара 2020. године закључно са септембром 2020. године исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.260,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4446/21 од 15.04.2022. године, одбијена је као неосновна жалба тужене, потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, а укинута у ставу трећем и четвртим и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1218/22 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране у току рада која се исплаћује у готовом новцу, за период од јануара 2020. године закључно са септембром 2020. године, исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране у току рада која се исплаћује у боновима, за период од јануара 2020. године закључно са септембром 2020. године, исплати појединачно одређене новчане износе са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.760,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3832/22 од 16.11.2022. године, одбијена је као неосновна жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизије, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговоре на ревизије тужног.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизија тужене на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Предмет тражене правне заштите је захтев тужиоца за исплату разлике накнаде за трошкове исхране у

току рада у утуженом периоду. Побијаним одлукама није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права запослених код туженог на накнаду трошкова за исхрану у току рада у висини уговореног нето износа те накнаде (без умањења за порезе и доприносе по принципу обрачуна бруто зараде). Ради се о ситуацији када акти послодавца не прецизирају да ли се уговорена новчана вредност накнаде трошкова исхране у току рада исплаћује у нето или у бруто износу, па се приликом исплате одређеног новчаног износа по том основу, не може на штету запослених закључити да је реч о уговореном бруто износу. Стога је одлучено као у ставу првом и трећем изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП је прописано, да је, ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужилац је поднео 04.11.2020. године, а вредност предмета спора по ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3832/22 од 16.11.2022. године је 24.250,80 динара, а вредност по ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4446/21 од 15.04.2022. године је 41.250,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу нису досуђени тражени трошкови на име састава одговора не ревизију и судских такси, с обзиром да нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП. Из тог разлога је Врховни суд је одлучио као у ставу петом изреке применом одредбе чл. 165. ст.1 ЗПП.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић